

עבודות של יוחאי אברהמי, המורכבות מצינורות שפכים, בחלון הראווה של הגלריה

שמייחדות ומבדילות כל יוצר משותפיו לקבוצה. התערוכה, שאותה אצר יניב שפירא, מעניינת וזורמת אך מתסכלת במידת־מה, שכן לצד העבור דות אינם מופיעים שם האמן והיצירה. "פגישת מחזור" ממוקמת באחד מחללי התצוגה הנעימים יותר שיש לעיר הלבנה להציע כיום, והיא מכילה עבודות רבות בהן פסלים, ציורים, צילומים, מייצבים ווידאו ארט. התערוכה פתוחה לקהל עד סוף חודש מרס.

הם בוחנים, בודקים וחוקרים את מהות הפערים בינם לבין עצמם. את הפערים בין תחילת דרך לכברת דרך. את המושגים נוסטלגיה ועבר, מול רלוונטיות ועכשוויות. את המקום שאליו הגיעו, מול המקום שבו עמדו עשר שנים קודם לכן. כמו קבוצה שמבקשת לשאול, "איפה היינו ומה עשינו?" את הרעיונות מבקשים האמנים בקבוצה להעביר בדרכים שונות, חלקן ברורות וחלקן תמור הות, תוך שימוש במגוון רחב של טכניקות וגישות

מציגים: געגוע

"פגישת מחזור", תערוכה קבוצתית בגלריה by art projects, תל־אביב.

כעשר שנים אחרי שסיימו את לימודיהם המרכים באקדמיה הירושלמית הנחשבת "בצל־אל", ולאחר כעשר שנים של עבודה ועשייה אמנותית עניפה, חברו יוצרי דורה־ביניים המורכבים: יוחאי אברהמי, קארין אליהו, רוד עדי־קא, אורי גרשוני, יואב מילר, עדנה אוחנה, גל קינן, ורד נחמני ויעל כרתנא לתערוכה קבוצתית משותפת וייחודית, פרי יוזמתם המלאה והפרטית, ושמה – "פגישת מחזור".

בתערוכה, שנפתחה בליל חמישי האחרון, בגלריה by art projects ברחוב יהודה הלוי התל־אביבי, מציגים וחושפים תשעת האמנים מעין געגוע קטן וצנוע לתקופת הלימודים. לתקופה בה היתה להם מסגרת מאגרת, מחייבת וברורה. ב"פגישת מחזור", שהיא תערוכה גם אישית מאוד וגם קבוצתית מאוד, מנהלים היוצרים מונר לוגים ודיאלוגים אמנותיים, לפעמים קצת מפודרים ומבולבלים, אך תמיד מוקפדים ומרשימים.